

Sygn. akt IX U 1223/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2019r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2019r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury górniczej

na skutek odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24 lipca 2018r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej począwszy od (...)**
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00zł (sto osiemdziesiąt zł 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sędzia

Sygn. akt IX U 1223/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.07.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. powołując się na art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS odmówił ubezpieczonemu S. W. (W.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a tej ustawy z uwagi na fakt, iż ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów, które mogłyby mieć wpływ na przeliczenie pobieranego świadczenia.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia jakie osiągał w latach 1961-1969 z tytułu zatrudnienia w KWK (...) i KWK (...).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony S. W. urodził się w dniu (...)

Od dnia (...) jest uprawniony do emerytury górniczej.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony z okresu od 03/1985r. do 02/1986 wyniósł 282,81% - został ograniczony do 250%.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał decyzję odmowną z dnia 19.09.2016r.

Oddział ZUS wskazał, iż brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia w oparciu o art.110a ustawy emerytalnej w sytuacji gdy, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 najkorzystniejszych lat z przyjęciem wynagrodzenia minimalnego za okresy, za które nie udokumentowano zarobków, wyniósł 241,78% i jest niższy niż 250%.

W dniu (...)ubebezpieczony ponownie wystąpił z wnioskiem o przeliczenie świadczenia, w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac dopuszczoną w sprawie w celu odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1961-1969 przy uwzględnieniu dokumentów z akt osobowych, dokumentów przedłożonych przez ubezpieczonego oraz obowiązujących w tym okresie przepisów płacowych, Sąd ustalił iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1967-1986 jest wyższy niż 250% i wynosi 253,54%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych ubezpieczonego oraz opinię biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac mgr W. S. z dnia 04.04.2019r (k. 30-37).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 887 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia

podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanej biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac, który na podstawie przedłożonej dokumentacji, oryginalnych dokumentów osobowych przy uwzględnieniu obowiązujących przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenia ubezpieczonego za sporny okres, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (253,54%) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji, akt osobowych oraz obowiązujących w tych okresach przepisów płacowych. Biegły przyjął jedynie te składniki wynagrodzenia, które bezwzględnie ubezpieczonemu przysługiwały. Z tych przyczyn Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego, które były lakoniczne i nie przedstawiały żadnych argumentów na podważenie wniosków opinii.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego. W pkt.2 wyroku na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §2 ust.1 i 2, § 12 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... (Dz.U. z 2015r., poz.1348 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sędzia